

במקומו אחרת, לספסל האחורי של מכונת אשד עמוסת שבים מן התערוכה, דיברו בכל זאת עדיין על נושאים מימיים כשאביגיל ממסירה על אחרון מטר שאלות צי"מקצועיות ב" אנגלית שרכשה בבית הספר התיכון. ארי תור, לעומת זאת, לא היה זקוק לסרגל החישוב שלו כדי לדעת כי הנסיעה לתל-אביב לא תארך יותר משעה וחצי, לא זקדם אותו בהרבה לקראת מטרות.

פסק וחבר נוסף. ככלל חישוב הגי דסי, בו מתארעת לעצמם טעות. ארעה טעות גם בחישוב זה. בדומה לאחר מסיי פורוי המפורסמים של או. הגרי, בו עוצר אב מליונר, בעזרת תחבולה, את כל ה" תנועה בניו-יורק כדי לתת שהות למחור בתו לבקש את ידה, התערבה ההשגחה ה" עליונה בצורת פקקת-לוצה ליד נוה אילן, שעייכב את שיירת המכונות שירדה מהכיבוש באורך ארבעה קילומטר משך שעתיים וחצי.

וכשהותנעו המכונות, אחר התערבות נמ" צרת של חולית שוטרי תנועה רוכבי אופי נועים, כבר לא דיברו ארתור ואביגיל אני גלית, נזקקו ללשון אילמת, אך עתיקה הרבה יותר. כיאה למוכרת משק לעתיד לא בוזי בזה נסיעתה של אביגיל לתערוכה: היא הבטיחה למשקה בנגב, לכשיקום, חבר נוי סף בעל תכונות נגביות חשובות — ידיעות נרחבות בתורת ההשקאה. התמורה הכרואית:

במעונה ברחוב אחד העם, תל-אביב, היה יוצא משם מבולבל. שני החדרים היו מלאים נשים (חובשות כובעים בדרך-כלל) מהודרות, רובן בגיל האהוב על בלוצה, שישבו והסתכלו באכסי-טאזה כמעט בשתי הדוגמניות היפות, שהל-כו ושביו כל רגע בכובע אחר לראשן, כשהן מלוחת מחיאות כפיים.

החמוד, לא יזי, היתה האחת אומרת לש" ניה. אחר כך באו התארים: נחמד, מתוק, יופי, נהדר, משגע.

רוב הכובעים היו קטנים, הדוגמאות בחל-קן העיקרי שותות, נלבשות ישר. סוג זה נגרא פיל בוקס. אחר כך באו כובעים עשן-י"מ כטורבנים ותרבושים, וכאלה בעלי רשת וקיקה אשר מכסה את הפנים, עוזרת להסתיר את הקמטים הדקיקים מסביב לעי-ניים.

בין הופעה אחת לשניה של הדוגמניות, אשר חייבו חיוך מקצועי, הסתובבו לכל הכי" חנים והזחיות, שוחחו הנוכחות, שהן ברובן לקוחותיה של הגבי" סולדה, ביניהן: "הי" ביטי שם, עליה, היא הודקה נורא בזמן האחרון. מרגישים כבר את הגיל שלה", או: "כובע הקוניאק (הצבע השולט כעת באופי נה) הוא בדיוק כמו שלי".

נושאים אחרים להתענינות היו הפרוות, תוצרת טטון בראון, התכשיטים, מביזו וה-איפור המוצלח של הדוגמניות מעשה ידיה

של חנסי פילצר שהיתה נוכחת, הכירה את רוב המבקרות. הדוגמנות היו מרובות מאד, כי כל אשה רוצה, בדרך כלל, בדוגמה מלה, לא תחי לום ללכת עם כובע כזה של שכתה*.

החלפת שם משפחה המכובד של אביגיל, אותו נשאו כמה מנשיאי יהודי תימן, בשם משפחה לא פחות מכובד, אותו נושאים צאצאי רב חסידים רוסי, שרובם היגרו ל" ארצות הברית.

האדון גולדנברג הסתכל בדאגה באשתו, שהתרוצצה בחדר כמטורפת עם כובע מלצה עשן בידה. באמת שלא ידעתי, חשבתיו שזו מאפרה" מילמל.

לפני עשר שנים היו מסתכלים בישראל על אשה שיצאה לרחוב עם כובע לראשה, כעל מטורפת. לא היה אז סימן להידור ול" גינזור של האשה הישראלית בתחומנו. אשה לא העזה ללבוש צבעים עליוזים או רועי-שים כאדום, צהוב וירוק. הצבעים השלישיים היו חום או כחול-כהה.

כיום שונתה דמות האשה הישראלית. היא למדה לשמור על צורתה, להתלבש בטעם שלא נפל מטעמה של אשה חוצלארצית אחי רת, אם על עליה עליו.

כדי להשלים את התמונה המקובלת של אשה מהודרת, אימצו להן נשים רבות, בעיקר בעלות היכולת, את הכובע, שהוא חלק תל-בושת הכרחי לאשה בארצות-חזק.

הכובע הנושי, שהיה מאז ומתמיד מטרה מצוינת לבדיחות וקריקטורות, עדיין לא כבש את ראשי כל הנשים בארץ. אלה שאינן חובי-שות אותו, עוזות זאת מכמה סיבות: או שאינן מעיוות, מעדיפות להגיד בבטיול, "לא השתגעתי", או שכובע אינו הולם אותן, או שאין להם האפשרות להוציא כסף על כו" בעים רבים, הדורשים התאמת כל האביז-רים: כפפות, נעליים וארנק.

רוב חובשות הכובעים הם נשים מגיל 30 ומעלה, הצעירות יותר מעדיפות עדיין ללכת בקיסוד הכבועי — שער ראשן.

חמוט, מתוק, משגע, גבר, שהיה נקי לע תצוגת הכובעים שערכה הגברת טרונה

מוצגים בתערוכת הכובעים

חשבתי שזו מאפרה"

שפגשה בכחור חדש, צבר בשם יוחנן, אשר התאהב בה. הם הלכו יחד זמן מה, אך רבו, ומרים חזרה לפליקס ביפו. בינתיים איבד פליקס את עבודתו כדריג, החליט שאם אין באפשרותו להרויח די כסף, תוכל מרים לע-שות זאת. היא לא התנגדה, לא מצאה כל קושי להפריד בין האהבה והעסק, בפרט כי שהעסק נעשה בשם האהבה. התוצאה: ערב אחד לקח אותה מאהבה, הביאה לבית בווד בבתיים.

בזמן שהמטורה היתה עסוקה בהסרת ה" לוס מעל שרשרת הפשעים המיוחסים לחבורה שחיתה בבית (הנולד הזה 829, 830, 834), התבררו גם פרטים נוספים על נסיבות מותו של עבד עזיז אל קורדי, מי שהיה שוטר בימי המנדט, שהיה יודע כמלחה בריבית. קורדי ידע ליהנות מחייו. למרות גילו (77) היה לו לב צעיר: את הכסף, אותן נתן ל-אחרים ברבית גבוהה, היה מעניק לפעמים לנצרות צעירות בלי ריבית כלל. הוא היה דמות ידועה בעולם התחתון של יפו.

בין העדים כמשפט רצח בעי"מ היתה עדו-תה של מרים מזרחי מסעירה ביותר. **שרט בלי סוף.** ערב אחד התקרבה מרי ים, אחרי שקיבלה הוראות מדוייקות מפ-ליקס ומאחמד קילאני, אחד החשודים, אל קורדי שעמד בכניסה לקולנוע יפאור. היא שאלה אותו אם יש לו כרטיס מיותר. הוא החזיק בידו שלשה כרטיסים, תלש את ה" נוצ בהזמנתו. ההזמנה התקבלה, אך מרים התבישה להופיע עם אדם כה זקן באולם ("כי כל אחד כיפו יודע שאני החברה של פליקס"), נכנסה לאולם רק אחרי כיבוי האורות.

משך ההצגה ביקשה מרים את קילאני להביא לה משהו לחמות, הציעה לקורדי להצטרף אליה. קורדי לא היה צמא, אך למען מרים היפה היה מוכן לעשות עוד הרבה יותר מכך. קילאני הביא שני בקבוקי גווז. מכסהו של אחד מהם היה נקוב במכמר. זה היה הסימן למרים להבחין בחשכה איזה

הבית האובדת

מנורה בודדת שפכה אור חיתר על חדר רחב בשכונת קסמון בירושלים. בשולש פינותיו של החדר עמדו מיטות עץ נושנות. ברביעית ארון בגדים עתיק, מכוסה מרי-אוח. באחת המיטות שכב זקן בפיגימה. כיפה כחולה כיסתה את ראשו המצומק. הבתלי מוגולח. לרגליו ישבה אשה בשמלה אדומה, ראשה מכוסה גם הוא במטפת אדומה. ידיה היו מונחות על ברכיה, והיא הביטה לחלל בעינים קפואות. מוצפות דמעות.

אפשר היה לחשוב את אהרן ושמהה מזרחי לעולים חדשים מאחת ארצות המז-רח, אך הם עלו ארצה מקורדיסטן לפני 30 שנה. הזקן עבד בעירייה כפועל נקיון ואוסף אשפה משך 28 שנים. עכשיו הוא חי על פנסיה, 60 ל"י לחודש. היו להם ששה יל-דים, אך שנים מהם נפלו במלחמת השחרור והיתר פוזרים על פני כל הארץ. הצעירה שבהם היא מרים (17). גם היא איננה בבית. להורים לא היה מושג היכן היא נמצאה. או מתי תחזור.

היא צעירה מדי י" לפני שנתיים. כאשר היתה מרים, יפת-התואר, שחומתי העור, שחורת השער והעיניים, צריכה לסיים

* כובעים מהודרים אינם נעשים בייצור המוני בבתי חרושת, כי אם על ידי כמה סגור נים המטפיקים את הסחורה לחנייות.

החיים

הזקן קרא לה וללא אומר נטל את ידה, ליטפה בחשאי.

קח ותן
בחיפה פורקו בנמל 1400 טון מלט מן האניה האיטלקית קלאודיה חיסוריו, הוטענו עליה מיד 400 טון מלט מקומי שהיו מיועדים לתורכיה.

אל תפתח פה!
בעכו טען דוד לוי לפני בית-המשפט שד" קר את חברו רק משום שבא אליו השטן, הבטיח לשופט שהשטן לא יוסיף לבוא אליו.

מלים מספר
באלונים פירסם העלון המקומי סטטיס-טיקה, לפיה דיברו ב-40 האסיפות ב-10 ה" חודשים האחרונים 67 חברים, מתוכם 24 חב-רות. 12 חברים ידברו 10 פעמים ויותר (הי שיא: 47); 10, בתוכם 2 חברות, דיברו 5 פעמים; 9 פעמים; 28 — 2 עד 4 פעמים; 17 — רק פעם אחת. 20 פעם קמו חברים להסי-ביר מדוע אינם יכולים לקבל את התפקיד המוצע להם.

הארץ
פינת ה זונה (כותרת בודר).
מרדכי זך, צה"ל
מה אתה יודע יעל...
השבוע באו כמה מידי אבו-גוש (הנולד הזה).
עובד גושן, חיפה
ואיפה היו הרגליים?
קולנוע זה שבו 600 מקומות ישמש ליישובים החדשים בסביבה ולמעברה ה" מקומית המאוכלסים כ-1000. נפש (הארץ)
עובד גושן, חיפה
לפחות לא יהיה דוחק.